

РЕШЕНИЕ

№ 631

гр. Пловдив, 12.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Екатерина Вл. Мандалиева

Членове: Недялка Д. Свиркова Петкова
Величка З. Запрянова

при участието на секретаря Елена П. Димова
като разглежда докладваното от Екатерина Вл. Мандалиева Въззивно гражданско дело № 20225300500629 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и сл.ГПК.

Съдът е сезиран с въззивна жалба с вх. № 5759/04.03.2022 год. депозирана от Й. К. А., ЕГН ***** от гр. ****, чрез процесуалния представител адв. М П. против Решение № 2405/06.12.2021 год. , постановено по гр.д. № 20215330112238 по описа на Районен съд–Пловдив, VIII гр. състав, с което са отхвърлени предявените от Й. К. А., ЕГН *****, от гр. ****, със съдебен адрес: гр. ****, адв. М П., против Многопрофилна болница за активно лечение “Свети Мина” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. ****, представлявано от Управителя Професор Д-р П. Х. П., със съдебен адрес: гр. ****, адв. А.Б., обективно съединени иски с правно основание чл.220, ал.1 от КТ и чл.86 от ЗЗД – за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата 4 800 лева, представляваща неизплатено на ищцата обезщетение за неспазен тримесечен срок на предизвестие за прекратяване на трудовото й правоотношение, заедно със законната лихва върху тази сума от 30.06.2021 г.. С постановеният съдебен акт в полза на Многопрофилна болница за активно лечение “Свети Мина” ЕООД, са присъдени направени в първоинстанционното производство

разноски в размер на 600 лева.. В жалбата се излагат оплаквания, че изводите на първоинстанционния съд са неправилни тъй като не кореспондират с представените по делото доказателства и не са обсъдени изложените от ищцата доводи. Поддържа се, че при сключване на трудовия договор двете страни писмено са изразили волята си относно конкретните условия по договора, като в случая трудовият договор е сключен при по-благоприятни условия за служителя, изразяващи се в тримесечно предизвестие при прекратяване на правоотношението. Уговореното предизвестие не противоречи на повелителните норми на закона, предвид допълнително възложената на жалбоподателката функция на материално отговорно лице, която тя следвало да изпълнява паралелно с основните си задължения като *****. Със сключването на допълнителното споразумение № 218/14.05.2020 год. е преизчислено само доплащането на професионалния опит на ищцата, като всички други условия при първоначалното сключване на договора останали същите. Сочи се, че съдът не е проявил задълбоченост при анализа на доказателствения материал и доводите на страните, поради което постановеното решение е неправилно, необосновано и незаконосъобразно, иска се отмяната му като вместо това въззивният съд уважи предявените иски. Претендират се разноски, съгласно представения списък с направени такива.

Въззиваемата страна Многопрофилна болница за активно лечение “Свети Мина” ЕООД, ЕИК *****, чрез процесуалния си представител адв. А.Б. оспорва жалбата като неоснователна по съображения подробно развити в отговора. Моли да се потвърди първоинстанционния акт като правилен и законосъобразен. Претендират се разноски, съгласно представения списък с направени такива.

ПЛОВДИВСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД след преценка на събраните по делото доказателства, допустимостта и основателността на жалбата, намира за установено следното:

Жалбата са подадена в законния срок, от страна имаща правен интерес да обжалва, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което се явява процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Първоинстанционният съд е сезиран с иск правно основание чл. 220,

ал. 1 от КТ предявен от Й. К. А., ЕГН ***** против МБАЛ „Св. Мина“ ЕООД, БУЛСТАТ *****. Ищцата твърди, че е работила в ответното дружество по трудов договор № 12/27.03.2020 год., на длъжност „*****“, със срок на договора „до заемане на длъжността, с изпитателен срок 6 м. в полза на работодателя до 26.09.2020 год.“. Уговореното основно трудово възнаграждение за полагане на труд е в размер на 1050 лв., като към възнаграждението е включено и доплащане за професионален опит от 24% - 252 лв., както и 30 лв. за материална отговорност. В т. 9 от трудовия договор е уговорен тримесечен срок на предизвестие при прекратяване на договора. С Допълнително споразумение № 218/14.05.2020 год. е коригирано заплащането на професионалния опит на ищцата от 24% на 26% - в нов размер от 273 лв. На 02.02.2021 год. в местен вестник е публикувана обява, че ще бъде проведен конкурс за длъжността „*****“ на МБАЛ „Св. Мина“ – ЕООД, гр. ***. Ищцата е кандидатствала за позицията, но конкурсът е спечен от друга кандидатка за длъжността. Недоволна от неправилното и незаконосъобразно според нея провеждане на конкурса, ищцата два пъти е подавала жалби до съответните органи. На 26.05.2021 год., със Заповед № 51/26.05.2021 год. трудовият договор на ищцата е прекратен на основание чл. 325, ал. 1, т. 8 от КТ, като са ѝ заплатени три дни за неползван платен годишен отпуск. Ищцата твърди, че и се дължи, но не и е заплатено обезщетение по чл. 220, ал. 1 от КТ за неспазено тримесечно предизвестие за прекратяване на сключения трудов договор № 12/27.03.2020 год., в размер на 4800 лв. Претендира заплащането на токова, ведно със законната лихва върху посочената сума от 30.06.2021 год. до окончателното ѝ изплащане.

Ответникът оспорва иска.. Сочи се, че трудовия договор с ищцата е сключен на основание чл. 68, ал. 1, т. 4 от КТ – до провеждане на конкурс за заемане на длъжността. Твърди, че са изцяло неоснователни твърденията на ищцата за незаконосъобразно провеждане на конкурса за ***** в МБАЛ „Св. Мина“ – ****, ЕООД, спечелен от г-жа С. С. И., с която е сключен трудов договор № 56/26.05.2021 год. на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 96, чл. 107, във вр. с чл. 89 от КТ. Трудовият договор с г-жа Й.А. е прекратен със Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение № 51/26.05.2021 год., на основание чл. 325, ал. 1, т. 8 от Кодекса на труда, поради което на същата не се дължи предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение, респективно, не ѝ се дължи и обезщетение за неспазен срок на

предизвестието.

Първоинстанционният съд е отхвърлил предявените обективно съединени искове като неоснователни, приемайки, че доколкото в конкретният случай трудовото правоотношение с ищцата е било прекратено на основание чл.325, ал.1, т.8 от КТ – поради постъпване на работа на работника или служителя, който е избран или спечелил конкурс, без която и от страните по трудовото правоотношение между ищцата и ответника да дължи предизвестие, то на ищцата не се полага обезщетение за неспазен тримесечен срок на предизвестието за прекратяване на трудовото ѝ правоотношение.

Съгласно разпоредбата на чл.269 ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта в обжалваната част, като по останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата. След като са изчерпани контролните функции на въззивният съд, той проверява само посочените в жалбата правни изводи, законосъобразността на посочените в жалбата процесуални действия и обосноваването на посочените в жалбата фактически констатации на първоинстанционния съд, като взема предвид установените във въззивното производство новооткрити и новонастъпили факти./ В този смисъл е Решение №200 от 23.06.2015г. на ВКС по гр.д.№6459/2014г., четвърто г.о. ГК/

В конкретният случай обжалваният акт е валиден и допустим. Пред настоящата инстанция не са събрани доказателства за новооткрити или новонастъпили факти, поради което съдът постановява съдебният си акт на база събраните пред първата инстанция доказателства, които са пълно и правилно анализирани от първоинстанционният съд.

Обезщетението по чл. 220 КТ се дължи за неспазен срок на предизвестието като възмездие за това, че работникът без предупреждение е останал без работа и доходи, при липса на необходимост тези вреди да се доказват. Фактическият състав е изпълнен, когато е налице валидно сключен трудов договор, с включена в него клауза за прекратяването му с подаването на предизвестие в определен от страните срок, както и доказано неизпълнението на това условие от една от страните по договора.

Спорът в конкретният случай се свежда до това - дали прекратяването на трудовото правоотношение на основание по чл. 325, ал. 1, т. 8 КТ,

изключва необходимостта от подаване на предизвестие.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че между страните е съществувало валидно трудово правоотношение въз основа на сключен трудов договор № 12/27.03.2020 год., изменен с Допълнително споразумение № 218/14.05.2020 год. Трудовият договор е бил сключен на основание чл. 68, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 70, ал. 1 от Кодекса на труда – до заемане на длъжността с конкурс с изпитателен срок 6 месеца в полза на работодателя – до 26.09.2020 год., при определен размер на уговорено възнаграждение - основно от 1050 лв., и допълнителни - в размер на 273 лв. – за прослужено време и 30 лв. – за материална отговорност. Трудовият договор между страните е бил прекратен със Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение № 51/26.05.2021 год. на основание чл. 325, ал. 1, т. 8 от Кодекса на труда.

Посоченото в заповедта за прекратяване основание по чл. 325 КТ, представлява една от хипотезите на закона, при която прекратяването е в резултат на съгласуваната воля на страните, изразена при сключването/прекратяването на договора или поради настъпването на обстоятелства, които правят неизбежно прекратяването му. Това е причината в тези случаи законодателят да е предвидил страните да не си дължат предизвестие. Прекратяването в настоящият случай, е на основании по т. 8 – когато на съответната длъжност, която ще се освободи при прекратяването, следва да постъпи работник или служител, който е избран или е спечелил конкурс. След като трудовия договор е сключен със знанието на служителя, че след провеждане на конкурс и излъчване на печеливш от него, той ще трябва да освободи заеманата от него длъжност, не се дължи обезщетяване от страна на работодателя по отношение на работника, поради несвоевременното известяване на последния за момента, когато ще бъде освободен. Служителят още при назначението си е известен и се е съгласил, правоотношението му да бъде прекратено след провеждането на конкурс и излъчването на победител от него, без да се дължи предизвестие. Аргументът на жалбоподателя, че срокът на предизвестieto е уговорен в негова полза е правилен, доколкото клаузата действително е уговорена в полза на работника. Превратно е обаче тълкуването ѝ разширително за хипотезата, в която работникът/служителят е наясно с момент, в който следва да освободи длъжността още със сключване на трудовия договор, тъй като предизвестieto

е вид обезпечение за ситуация, при която е налице нова и неизвестна до този момент за служителя, при която същият ще изгуби работата си и ще бъде лишен от доходите си. Настоящият случай не е такъв.

Относно оплакванията в жалбата по отношение законосъобразността на проведения конкурс – същите касаят по-скоро преценката за законосъобразността на прекратяването на трудовото правоотношение, което не е предмет на настоящия спор и не подлежи на контрол. По отношение на оплакването, че освен основната си дейност жалбоподателката е изпълнявала и функциите на материално отговорно лице, следва да бъде отбелязано, че обхватът на служебните задължения на ищцата, е ирелевантен за настоящия спор.

С оглед на изложеното, предявеният иск се явява неоснователен и като такъв същият следва да бъде отхвърлен. Първоинстанционният съд е достигнал до правилни и законосъобразни изводи, предвид на което обжалвания акт следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на спора, на въззиваемата страна се дължат разноски, представляващи договорен и заплатен адвокатски хонорар в размер на 200 лв.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 2405/06.12.2021 год., постановено по гр.д. № 20215330112238 по описа на Районен съд–Пловдив, VIII гр. състав.

ОСЪЖДА Й. К. А., ЕГН ***** от гр. ***** да заплати на МБАЛ „Св. Мина“ ЕООД, БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявана от проф. Д-р П. Х. П. в качеството му на Управител, сумата от 200 лв. /двеста лева/, представляващи направени пред въззивната инстанция разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване..

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____